

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES

Edicions Periòdiques
de les Comarques, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona - Tel 18 64 00 - Fax 18 64 20

Director de l'edició
Joan Ventura i Bruguera
Redactor en cap
Enric Serra

Puri Abarca (Aports), Martí Ayats (Esports), Teia Bastons (Economia), Pepa Bouis (Punt i Seguit), Pere Drou (Llengua), Salvador Garcia (Girona), Toni Muñoz (Publicacions especials), Anna Mir (Edició), Miquel Riera (Cultura), Tura Soler (Punt Divers), Xevi Xirgo (Punt i Seguit)

Consell editorial: Xavier Alberti, Narcís-Jordi Aragó, Rosanna Baleri, Carles Barba, Joan Bosch, Josep M. Casas, Josep Colledemont, Joan Domènech, Francesc Ferrer, Josep Micaló, Modest Prats, Joan Ribas, Francesc Ten, Margarida Torrent, Joan Torres, Josep Valls, Esteve Vilanova, Xavier Cortadellas (secretari)

ELPUNT Herms
Comunicacions, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona - Tel 18 64 00 - Fax 18 64 20

Consell d'administració: Joan Bosch i Roura (President), Jordi Bosch i Roura (Gerent), David Marca Cañellas, Joan Ribas Freixas i Esteve Vilanova i Vila

Director editorial: Joan Vall i Clara
Director: Emili Gispert i Negrell

Jordi Camps (Esports), Narcís Genís (Catalunya), Josep Martinoy (Espanya-Món), Manel Lladó (Fotografia), Carme Torras (Documentació), Lluís Bruguera (Tancament), Gestió: Anna M. Ribas, Carme Bosch (Administració), Miquel Fuentes (Personal i distribució), Producció: Lluís Cama, Jordi Molins (Maquetació), Jaume Batchellif (Serveis), Jaume Esparaguera (Infografia), Josep Madrenas (Informàtica), Nuri Pruneda (Publicitat), Comercial: Pau Figueras, Baldri Broman (Agències), Jordi Cantó (Comarques gironines), Cristina Taulats (Maresme), Marc Baster (Barcelonès Nord), Santi Amores (Subscripcions), Concepció Casals (Quiosquers), Promoció: Xevi Esteve (Club del Subscriptor S.A. - Tel 902 22 10 10), Màrqueting: Toni Corominas, Impressió: Rotimpres - Tel 40 05 95.

EL PUNT expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats exposen l'opinió dels seus autors, que EL PUNT no fa seva necessàriament.

Defensor del lector: Josep Valls i Grau.

Difusió controlada
Dipòsit legal: GI-535-78

El Valvi està en el bon camí

El Valvi Girona enceta aquesta tarda a Osca la segona volta de la lliga ACB de bàsquet situat en la vuitena posició de la classificació. Si el campionat ja hagués finalitzat, els gironins jugarien el play-off pel títol i haurien complert l'objectiu de la temporada. El Valvi està, doncs, en el bon camí i mira la classificació començant per la part de dalt després d'haver estat dues temporades en què ho havia de fer començant per la zona baixa. La plantilla que va ser qualificada de la millor de la història del club s'ha mostrat

molt regular en les dinou jornades que han configurat la primera volta de la fase regular, sense haver entrat en cap mala ratxa de joc o de resultats. El Valvi ha recuperat bona part del prestigi perdut les dues darreres temporades i s'ha guanyat el respecte dels seus rivals, especialment quan juga com a visitant. A més a més, els gironins s'han quedat molt a prop de classificar-se per jugar la copa del Rei.

L'únic però a la brillant tasca de l'equip que dirigeix Joaquim Costa ha estat la manca de victòries al pa-

velló de Fontajau, davant del seu públic. El Valvi presenta un balanç de quatre victòries i cinc derrotes a Girona i set i tres fora de casa. Costa no s'està de dir que si aquestes xifres fossin al revés, amb majoria de victòries a Girona, el balanç en aquests moments seria més que bo. Tot i la manca de resultats, els aficionats gironins no han deixat d'omplir les graderies del pavelló de Fontajau per donar suport a l'equip, encara que en determinades situacions la seva actitud no hagi estat la més adient per als interessos del conjunt.

La seguretat no pot amagar discriminacions

L'assassinat d'un taxista a Tarragona, el tercer que es produeix en pocs mesos a Catalunya, ha portat els representants sindicals del sector del taxi a reclamar de manera contundent mesures per garantir la seva integritat física mitjançant l'aplicació del pla integral de seguretat que els portaveus sindicals ja van consensuar amb el governador civil de Barcelona i que també van presentar dijous passat al conseller de Governació. Tenen raó els taxistes quan es preocupen per la seva pròpia seguretat, al marge

d'aprofitar un fet luctuós per fer-ho, com si això els donés més raó i més força. Però s'equivoquen quan comencen a inflar les dades d'atracaments per donar força als seus arguments, especialment si immediatament reconeixen que aquests atracaments que pateixen no consten en les estadístiques policials perquè denunciar-los, segons ells, no serveix de res. El sector del taxi és un grup de risc, però n'hi ha molts altres, de grups de risc, i no es pot posar un guàrdia darrere de cada persona que treballa al carrer. És lògic que

els taxistes es preocupin per la seva seguretat i, en aquest sentit, la decisió del conseller de Governació de portar les seves reivindicacions a la junta de seguretat és positiva. En tot això, però, hi ha un perill. El dret d'admissió, tal com el reclama una part del col·lectiu, és inacceptable perquè podria donar peu a discriminacions inadmissibles que afectarien els col·lectius menys afavorits. Hi ha determinats casos en què els taxistes poden exercir-lo, però el que mai no poden oblidar és que fan un servei públic.

EL LECTOR ESCRIU

Les sancions econòmiques als clubs de futbol

Trobo molt encertat el reportatge de David Colomer a la secció d'Esports (22-12-95) referent a les sancions econòmiques que reben els clubs de futbol amb motiu de les targetes i d'altres faltes que afecten el reglament orgànic de la Federació Catalana. A l'article, però, esmenta només els clubs gironins de tercera divisió i s'oblida de tot el món de la regional, que també patim aquesta circumstància, la qual en alguns casos fa que ens quedem sense subvencions, ja que la federació, com molt bé diu, ens reté els diners per pagar les sancions. Cal afegir que a vegades pugen més les sancions que les quantitats irrisòries que ens donen com a subvencions i llavors ens trobem que a la temporada següent, quan anem a presentar les fitxes, no ens les accepten si no eixuguem el deute.

En el cas del CF Bellcairé, un club modestíssim de la tercera regional, les multes en els onze partits de la present temporada pugen a 23.300 pessetes. Em sembla totalment desorbitat si es té en compte que els nostres jugadors no reben cap tipus de compensació econòmica.

Lamento, però, que el redactor no hagi anat més lluny i no hagi esbrinat on van a parar els diners d'aquestes multes; la suma total de les sancions de tots els clubs deu ser ben maca. Els clubs li agrairíem que ho fes. Alhora l'encoratjo que segueixi per aquest camí i escrigui dels altres problemes que ens afecten, com l'augment constant i desproporcionat alguns anys de la quota a la Mutualitat, o del món de l'arbitratge, un tema que sembla tabú: criteris de designació, criteris per suspendre o fer jugar els partits, sancions als col·legiats o els nous rebuts arbitrals, que sovint ens comporten unes patacades que Déu n'hi do. / JAUME HUGAS i SOLÉS. Secretari del CF Bellcairé.

L'esport paralímpic territorial gironí

L'esport, avui dia, és una cosa gairebé imprescindible per a tot-hom. Sigui practicant-ne o bé estant-ne ben informat hora rere hora, per tots els mitjans d'informació. Ens agrada veure com el nostre club guanya títols i medalles i estem més que orgullosos de pertànyer a una regió, província o ciutat que passi al davant de les altres.

Això ha passat els dos últims anys amb l'esport paralímpic territorial gironí. A més de tenir

un bon parell de tennistes amb cadira de rodes i dos equips de bàsquet, el Mifas i el Basmi, que competeixen en categories superiors i amb molt bons resultats, ara es comença també amb l'halterofília i també l'atletisme, però el pes de l'esport paralímpic gironí es concentra en la natació i el tir.

En natació tenim dues noies d'Olot, la Maria Tura Muria i la Mireia Riera Casanovas, que durant les dues últimes temporades han guanyat: la Maria, una medalla d'or, tres d'argent i dues de bronze, i la Mireia, set medalles

d'or, dues medalles d'argent i quatre de bronze. A més, la Mireia ha batut sis rècords d'Espanya i ha obtingut cinc cinquens llocs i un onzè als mundials de Malta.

En tir tenim en Miquel Orobitg Guitart, de Llagostera, que té vuit medalles d'or, quatre d'argent, quatre de bronze i dos cinquens llocs; als mundials d'Àustria, un cinquè i dos cinquens per equips; als europeus de Finalàndia va ser 11è, 12è i 13è individual, i 5è, 6è i 7è per equips; té dos rècords d'Espanya, i és a un punt (599) del rècord del món.

En Miquel ja està seleccionat

per anar als Jocs d'Atlanta'96 i la Mireia en té totes les possibilitats. A més, la Mireia té el Trofeu President de natació adaptada, el trofeu al soci de mèrit del seu club i la placa de reconeixement al mèrit esportiu per part del Patronat Municipal d'Esports de l'Ajuntament d'Olot.

Jo crec que els gironins podem estar orgullosos de tenir uns atletes paralímpics com aquests, i desitgem que l'esport del minusvàlid continuï recollint èxits com fins ara. / ANTONI OROBITG i MORERA. President de la delegació territorial de la Federació Catalana d'Esports per a Minusvàlids. Llagostera.

Un mapa de què?

Llegint El Punt del dimecres 3 de gener, em va sorprendre que a la plana 5 hi hagués un suposat mapa dels Països Catalans. Dic suposat perquè hi faltava la Catalunya Nord, les illes Balears, la franja de ponent, Andorra i l'Alguer.

Encara ara no entenc com El Punt va deixar publicar aquest mapa, i la veritat, no sé si posar-me a riure o a plorar. Això és el mateix que fer un mapa de Catalunya sense les comarques gironines.

Només us demanaria que la propera vegada us hi fixéssiu una miqueta més. Gràcies. / JOSEP MORENO i LLEAL. Blanes.

Agraïment al personal de l'Hospital de Girona

Vull manifestar el meu agraïment a tot l'equip sanitari de l'Hospital Josep Trueta. Hi he estat ingressat quinze dies, a la planta d'Urologia, per una operació, i he quedat meravellat de la manera com els metges i les infermeres tracten els malalts, amb aquell afecte, com si es tractés dels seus mateixos fills. Aquell equip d'infermeres, boniques, afectuoses... tots els meus dies ho recordaré. / JOAN SERRAT i CLOS. Arbúcies.

LA PUNXA D'EN JAP

